

af de foreslaaede Stedstillægsbeløb. Disse er til Gengæld noget forhøjede (jfr. Bemærkningerne til Stedstillæget), saaledes at Statens samlede Udgift til Stedstillæg bliver forhøjet med ca. 1.100.000 Kr.

Foruden disse Hovedændringer foreslaas i de gældende Pensionsbestemmelser, nogle Ændringer af videregaaende Betydning. Hertil henregnes Forslaget om en Maksimalgrænse for Antagelse i pensionsgivende Stilling. Grænsen foreslaas draget ved det 40. Aar, idet der dog dels undtages nogle Stillinger fra denne Regel (Dommere, Politimestre, Kredslæger og Professorer), dels gives en begrænset Adgang til ved særlig Bevilling paa Normeringslov at dispensere i det enkelte Tilfælde. Administrationskommissionen har udfra det Synspunkt, at den sene Ansættelse gennem den tidlige Pensionering paadrager Staten økonomiske Byrder, der ikke opvejes af Værdien af saadanne Personers Tjenesteydelse gennem de forholdsvis faa Arbejdsaar, foreslaaet en saadan Bestemmelses Indførelse i Tjenestemandsløven (jfr. Kommissionens 2. Betænkning, Side 136) og dette har Regeringen kunnet tiltræde. — Dernæst foreslaas (Ændring til § 55 Stykke 2), at Pensionsretten først indtræder efter 5 Aars fast Ansættelse i Tjenestemandstilling efter de fyldte 30. Aar. Forslaget skyldes dels Ønsket om gennem en passende Karenstid at kunne foretage en mere effektiv Udvælgelse af de til Ansættelse i pensionsgivende Statsstilling virkelig egnede Personer, dels Ønsket om at nedbringe Statens Pensionsudgifter i Fremtiden. — Endvidere har Regeringen ment det rigtigt at optage det af Administrationskommissionens overvejende Flertal stillede Forslag om en Ændring af Tjenestemandsløvens § 61, idet man ganske kan slutte sig til den af det nævnte Flertal herfor fremførte Motivering (2. Betænkning, Side 137).

I Forbindelse med Omtalen af Ændringerne til Pensionsafsnittet bemærkes, at det maa være et Hovedpunkt i Bestræbelserne for at nedbringe Statens Lønningsudgifter, at Antallet af Tjenestemænd reduceres. Dette sker dels — og fortrinnsvis — ved en økonomisk Personaleadministration, hvilket er et i Forhold til Lønnings-systemet og de almindelige Tjenestemandsløvbestemmelser irrelevant Spørgsmaal, dels ved i højere Grad end hidtil at gaa over til Anvendelse af honorar- og konjunkturlønnet Personale til Arbejde, som hidtil fortrinnsvis eller udelukkende er udført af Tjenestemænd. Forskellige Sparekommiss-

sioner, særlig Sparekommissionen af 2. Oktober 1922, har stærkt understreget Betydningen af en saadan Foranstaltning. Regeringen kan principielt ganske slutte sig til dette Synspunkt, og man foreslaar derfor dels indført et Afsnit i Tjenestemandsløven, indeholdende nogle almindelige Regler for honorarlønnede (jfr. Bemærkningerne til den nye 4de Del), dels har man helt ladet udgaa af Tjenestemandsløven saadanne Grupper af Tjenestemænd, hvis Arbejde synes fortrinnsvis egnet til Udførelse af honorarlønnede eller kontraktantagne Medhjælpere. Dette gælder navnlig Kontoristernes Lønningsklasse (i Told- og Trafik-etaterne benævnt Kontorister af 2. Grad).

Den næste Hovedgruppe af Ændringer knytter sig til Tjenestemandsløvens 3die Del (Særlige Ydelser), hvor der foreslaas en Del Forandringer, som har til Hensigt dels at forenkle visse Bestemmelser, dels at give fornødne Besparelser. Angaaende disse Ændringer henvises til de særlige Bemærkninger i det følgende.

Derimod er der i Tjenestemandsløvens 2den Del (Lønningsreglerne for de enkelte Styrelsesgrene) ikke foretaget Ændringer af reel Betydning. Alle Forslagets Grundlønninger og Alderstillæg er overensstemmende med de nugældende. Derimod er der i nævnte Afsnit (Tjenestemandsløvens 2den Del) foretaget et stort Antal formelle Rettelser, dels fordi man har indarbejdet de ved særlige Love, derunder Normeringslove siden 1919 vedtagne Ændringer til Tjenestemandsløven, dels fordi man har uddraget en Række fælles Ansættelses- og Oprykningsbestemmelser fra de særlige Styrelsesgrenes Afsnit og indføjet dem i Lovens 1ste Del (de almindelige Bestemmelser), dels fordi der i mange Tilfælde er anvendt en kortere og mere ensartet Opstillingsform, dels endelig fordi de mange Overgangsbestemmelser etc., som det ved Lønningsreglernes Kodifikation i 1919 var nødvendigt at optage, nu ikke længer har nogen Betydning og derfor kan udelades. Man har derved opnaaet at forkorte Løven væsentlig; det foreliggende Lovforslag indeholder kun 893 Paragraffer imod for Tiden 1484.

Naar Regeringen har besluttet sig til at forelægge et samlet Tjenestemandsløvforslag fremfor Ændringsforslag til den gældende Lov, sker dette for at opnaa saa stor Overskuelighed som muligt. Ved Lov Nr. 496 af 25. November 1921 § 11 og Lov Nr. 302 af 30. Juni 1922 § 26 blev Finansministeren